

Pokyny

Pokyny 2/2020 k čl. 46 odst. 2 písm. a) a čl. 46 odst. 3 písm. b) nařízení 2016/679 pro předávání osobních údajů mezi orgány veřejné moci a veřejnými subjekty v EHP a mimo EHP

Verze 2.0

Přijato dne 15. prosince 2020

Historie verzí

Verze 2.0	15. prosince 2020	Přijetí pokynů po veřejné konzultaci
Verze 1.0	18. února 2020	Přijetí pokynů pro veřejnou konzultaci

Obsah

1	Obecné pokyny	5
1.1	Účel	5
1.2	Obecná pravidla použitelná na mezinárodní předávání údajů	5
1.3	Definice orgánu veřejné moci nebo veřejného subjektu.....	6
2	Obecná doporučení k vhodným zárukám podle čl. 46 odst. 2 písm. a) i podle čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR	7
2.1	Účel a oblast působnosti.....	7
2.2	Definice	8
2.3	Zásady ochrany osobních údajů.....	8
2.3.1	Zásada omezení účelu	8
2.3.2	Zásady přesnosti a minimalizace údajů.....	8
2.3.3	Zásada omezení uložení	8
2.3.4	Bezpečnost a důvěrnost údajů	9
2.4	Práva subjektů údajů	9
2.4.1	Právo na transparentnost.....	9
2.4.2	Právo na přístup, opravu, výmaz, omezení zpracování a vznesení námítky	10
2.4.3	Automatizované individuální rozhodování.....	11
2.4.4	Právo na právní ochranu	11
2.4.5	Omezení práv subjektů údajů.....	11
2.5	Omezení dalšího předávání a sdílení údajů (včetně zpřístupnění a vládního přístupu)	11
2.6	Citlivé údaje	13
2.7	Mechanismy právní ochrany.....	13
2.8	Mechanismy dohledu	15
2.9	Výpovědní doložka	16
3	Konkrétní informace o článku 46 GDPR	17
3.1	Konkrétní informace o právně závazných a vymahatelných nástrojích – čl. 46 odst. 2 písm. a) GDPR.....	17
3.2	Konkrétní informace o správních ujednáních – čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR.....	17
4	Procedurální otázky	19

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB),

s ohledem na čl. 70 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“),

s ohledem na Dohodu o EHP, a zejména na přílohu XI uvedené dohody a protokol 37 k uvedené dohodě, ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018¹,

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TYTO POKYNY:

---

¹ Pokud se v těchto pokynech hovoří o „členských státech“, rozumějí se tím „členské státy EHP“.

1 OBECNÉ POKYNY

1.1 Účel

1. Cílem tohoto dokumentu je poskytnout pokyny k uplatňování čl. 46 odst. 2 písm. a) a čl. 46 odst. 3 písm. b) obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) na předávání osobních údajů orgány veřejné moci nebo veřejnými subjekty v EHP (dále jen „veřejné subjekty“) veřejným subjektům ve třetích zemích nebo mezinárodním organizacím, pokud se na ně nevztahuje zjištění o odpovídající ochraně přijaté Evropskou komisí². Veřejné subjekty se mohou rozhodnout, že budou používat tyto mechanismy, které jsou podle GDPR vhodnější pro jejich situaci, mohou se však opírat i o jiné příslušné nástroje, které zajišťují vhodné záruky v souladu s článkem 46 GDPR.
2. Pokyny mají naznačit očekávání Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (EDPB) ohledně záruk, které musí být zavedeny právně závazným a vymahatelným nástrojem mezi veřejnými subjekty podle čl. 46 odst. 2 písm. a) GDPR nebo s výhradou povolení od příslušného dozorového úřadu ustanoveními, která mají být vložena do správních ujednání mezi veřejnými subjekty podle čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR³. EDPB stranám důrazně doporučuje, aby pokyny používaly jako referenční dokument v rané fázi, kdy je předjíráno uzavření nebo změna takových nástrojů či ujednání⁴.
3. Pokyny je nutné chápat ve spojení s další předchozí prací EDPB (včetně schválených dokumentů jeho předchůdce, pracovní skupiny zřízené podle článku 29⁵), týkající se ústředních otázek místní působnosti a předávání osobních údajů do třetích zemí⁶. Pokyny budou revidovány a v případě potřeby aktualizovány na základě praktických zkušeností získaných při používání GDPR.
4. Tyto pokyny se vztahují na mezinárodní předávání údajů mezi veřejnými subjekty pro různé účely správní spolupráce spadající do oblasti působnosti GDPR. V důsledku toho a v souladu s čl. 2 odst. 2 GDPR se nevztahují na předávání údajů v oblasti veřejné bezpečnosti, obrany nebo bezpečnosti státu. Navíc se nezabývají zpracováním údajů a předáváním údajů příslušnými orgány pro účely vymáhání trestního práva, jelikož to je upraveno samostatným konkrétním nástrojem, směrnici o prosazování práva⁷. A konečně, pokyny se zaměřují pouze na předávání údajů mezi veřejnými subjekty a nezahrnují předávání osobních údajů veřejným subjektem soukromému subjektu nebo soukromým subjektem veřejnému subjektu.

1.2 Obecná pravidla použitelná na mezinárodní předávání údajů

5. Podle článku 44 GDPR musí vývozce údajů předávající osobní údaje do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím vedle podmínek stanovených v kapitole V GDPR splnit rovněž podmínky ostatních

---

² Například japonské veřejné subjekty, které nejsou zahrnuty do rozhodnutí o odpovídající ochraně v Japonsku, jelikož se vztahuje pouze na organizace soukromého sektoru.

³ Tyto pokyny používají k označení právně závazných a vymahatelných nástrojů podle čl. 46 odst. 2 písm. a) GDPR a správních ujednání podle čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR výraz „mezinárodní dohody“.

⁴ Článek 96 GDPR uvádí, že dohody, které byly uzavřeny před 24. květnem 2016, zůstávají v platnosti, dokud nebudou změněny, nahrazeny či zrušeny.

⁵ Pracovní skupina orgánů EU pro ochranu údajů zřízená podle článku 29 směrnice 95/46/ES o ochraně údajů.

⁶ Viz pracovní skupina zřízená podle článku 29, Referenční rámec pro odpovídající ochranu (WP254 rev.01, schválený EDPB dne 25. května 2018), pokyny EDPB 2/2018 k výjimkám podle článku 49 nařízení (EU) 2016/679 a pokyny EDPB 3/2018 k místní působnosti GDPR (článek 3).

⁷ Směrnice (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů.

ustanovení tohoto nařízení. Zejména musí každá činnost zpracování dodržovat zásady ochrany údajů v článku 5 GDPR, musí být v souladu s článkem 6 GDPR zákonná a v případě zvláštních kategorií údajů musí být v souladu s článkem 9 GDPR. Je tudíž zapotřebí použít test o dvou krocích: zaprvé se na zpracování údajů jako takové musí vztahovat právní základ spolu se všemi příslušnými ustanoveními GDPR; a v druhém kroku musí být splněna ustanovení kapitoly V GDPR.

6. GDPR v článku 46 stanoví, že „[j]estliže neexistuje rozhodnutí podle čl. 45 odst. 3, správce nebo zpracovatel mohou předat osobní údaje do třetí země nebo mezinárodní organizaci, pouze pokud správce nebo zpracovatel poskytne vhodné záruky a za podmínky, že jsou k dispozici vymahatelná práva subjektu údajů a účinná právní ochrana subjektů údajů“. Takové vhodné záruky mohou být stanoveny pomocí právně závazného a vymahatelného nástroje mezi veřejnými subjekty (čl. 46 odst. 2 písm. a) GDPR) nebo s výhradou povolení od příslušného dozorového úřadu pomocí ustanovení určených k vložení do správních ujednání mezi veřejnými subjekty, která zahrnují vymahatelná a účinná práva subjektu údajů (čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR). Jak objasnil Soudní dvůr Evropské unie (SDEU), tyto vhodné záruky musí být způsobilé zajistit, aby se na subjekty údajů, jejichž údaje jsou předávány, vztahovala úroveň ochrany, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené v EHP⁸.
7. Nehledě na toto řešení a při jeho absenci nabízí článek 49 GDPR i omezený počet konkrétních situací, v nichž může probíhat mezinárodní předávání údajů, když není k dispozici žádné zjištění o odpovídající ochraně přijaté Evropskou komisí⁹. Jedna výjimka konkrétně zahrnuje předání nezbytná z důležitých důvodů veřejného zájmu uznaných v právu Unie nebo v právu členského státu, které se na správce vztahuje, a to i na základě vzájemnosti v případě mezinárodní spolupráce¹⁰. Avšak jak je vysvětleno v předchozích pokynech EDPB, odchylky stanovené článkem 49 GDPR musí být vykládány restriktivně, a hlavně, týkají se činností zpracování, které jsou příležitostné a neopakující se¹¹.

1.3 Definice orgánu veřejné moci nebo veřejného subjektu

8. GDPR nedefinuje, co představuje „orgán veřejné moci nebo veřejný subjekt“. EDPB se domnívá, že tento pojem je dostatečně široký na to, aby zahrnul veřejné subjekty ve třetích zemích i mezinárodní organizace¹². S ohledem na veřejné subjekty ve třetích zemích musí být pojem určen podle vnitrostátního práva. V souladu s tím veřejné subjekty zahrnují vládní orgány na různých úrovních (např. celostátní, regionální a místní orgány), ale mohou mezi ně patřit i jiné subjekty, které se řídí veřejným právem (např. výkonné agentury, univerzity, nemocnice apod.)¹³. V souladu s čl. 4 odst. 26 GDPR se „mezinárodní organizací“ rozumí organizace a jí podřízené subjekty podléhající mezinárodnímu právu veřejnému nebo jiný subjekt zřízený dohodou mezi dvěma nebo více zeměmi nebo na jejím základě.
9. EDPB připomíná, že uplatňováním GDPR nejsou dotčena ustanovení mezinárodního práva, např. ustanovení upravující výsady a imunity mezinárodních organizací. Současně je důležité připomenout,

---

⁸ Soudní dvůr Evropské unie, věc C-311/18, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd a Maximilian Schrems („Schrems II“), bod 96.

⁹ Další informace o článku 49 a jeho souhrě s článkem 46 obecně obsahují pokyny EDPB 2/2018 k výjimkám podle článku 49 nařízení (EU) 2016/679.

¹⁰ Viz pokyny EDPB 2/2018 k výjimkám podle článku 49 nařízení (EU) 2016/679, strana 10.

¹¹ Viz pokyny EDPB k výjimkám podle článku 49 nařízení (EU) 2016/679, strana 5.

¹² Viz rovněž 108. bod odůvodnění GDPR.

¹³ Viz např. definice „subjektu veřejného sektoru“ a „veřejnoprávního subjektu“ v čl. 2 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).

že kterýkoli veřejný subjekt v EHP předávající údaje mezinárodním organizacím musí dodržovat pravidla podle GDPR pro předávání údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím¹⁴.

2 OBECNÁ DOPORUČENÍ K VHODNÝM ZÁRUKÁM PODLE ČL. 46 ODST. 2 PÍSM. a) I PODLE ČL. 46 ODST. 3 PÍSM. b) GDPR

10. Na rozdíl od čl. 26 odst. 2 směrnice 95/46/ES článek 46 GDPR stanoví další vhodné záruky jako nástroje pro předávání údajů mezi veřejnými subjekty:

- (i) právně závazný a vymahatelný nástroj, čl. 46 odst. 2 písm. a) GDPR nebo
- (ii) ustanovení určená k vložení do správních ujednání, čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR.

Tyto nástroje a ujednání mohou být dvoustranné nebo vícestranné.

11. Následující oddíl obsahuje několik obecných doporučení, která mají pomoci zajistit, aby právně závazné nástroje nebo správní ujednání (dále jen „mezinárodní dohody“) mezi veřejnými subjekty byly v souladu s GDPR.

12. Ačkoli článek 46 a 108. bod odůvodnění GDPR neposkytují konkrétní informace o zárukách určených k začlenění do takových mezinárodních dohod, s ohledem na článek 44 GDPR¹⁵ a nedávnou judikaturu SDEU¹⁶ EDPB tímto rozpracoval seznam minimálních záruk určených k začlenění do mezinárodních dohod mezi veřejnými subjekty a spadajících do působnosti ustanovení čl. 46 odst. 2 písm. a) nebo čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR. Cílem těchto záruk je zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob podle GDPR při předávání jejich osobních údajů mimo území EHP nebyla znehodnocena a aby se na subjekty údajů vztahovala úroveň ochrany, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené v EU GDPR¹⁷.

13. V souladu s nedávnou judikaturou SDEU¹⁸ je odpovědností předávajícího veřejného subjektu v členském státě, případně za pomoci přijímajícího veřejného subjektu, posoudit, zda úroveň ochrany vyžadovaná právem EU je ve třetí zemi dodržena, s cílem určit, zda seznam záruk začleněných do mezinárodní dohody může být v praxi dodržen, a to s přihlédnutím k možnému zásahu prostřednictvím právních předpisů třetí země do souladu s těmito zárukami.

14. V tomto ohledu je třeba též poznamenat, že za účelem zajištění záruk uvedených v těchto pokynech se mezinárodní dohody mohou opírat o již existující prvky ve vnitrostátním právu třetí země nebo o vnitřní pravidla / regulační rámec mezinárodní organizace.

2.1 Účel a oblast působnosti

15. Mezinárodní dohody by měly vymezovat svou oblast působnosti a jejich účely by měly být výslovně a konkrétně určeny. Navíc by měly jasně uvádět dotčené kategorie osobních údajů a způsob zpracování osobních údajů, které jsou podle dohody předávány a zpracovávány.

¹⁴ Viz pokyny EDPB 3/2018 k místní působnosti GDPR, s. 23.

¹⁵ V článku 44 GDPR se stanoví toto: „Veškerá ustanovení této kapitoly se použijí s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob zaručená tímto nařízením nebyla znehodnocena.“

¹⁶ SDEU, 16. července 2020, rozsudek ve věci C-311/18, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd a Maximilian Schrems („Schrems II“).

¹⁷ SDEU, 16. července 2020, rozsudek ve věci C-311/18, Data Protection Commissioner Facebook Ireland Ltd a Maximilian Schrems („Schrems II“), bod 105.

¹⁸ Tamtéž.

2.2 Definice

16. Mezinárodní dohody by měly obsahovat definice základních pojmů a práv souvisejících s osobními údaji v souladu s GDPR a relevantních pro dotčenou dohodu. Například by takové dohody, pokud se na ně odkazuje, měly obsahovat následující důležité definice: „osobní údaje“, „zpracování osobních údajů“, „správce údajů“, „zpracovatel údajů“, „příjemce“ a „citlivé údaje“.

2.3 Zásady ochrany osobních údajů

17. Mezinárodní dohody obsahují konkrétní znění vyžadující, aby základní zásady ochrany osobních údajů zajišťovaly obě strany.

2.3.1 Zásada omezení účelu

18. Mezinárodní dohody musí upřesňovat účely, pro které mají být osobní údaje předány a zpracovány, včetně slučitelných účelů pro další zpracování, a musí též zajistit, aby údaje nebyly dále zpracovávány pro neslučitelné účely. Ke slučitelným účelům může patřit uchovávání pro archivační účely ve veřejném zájmu, jakož i zpracování pro účely vědeckého nebo historického výzkumu či statistické účely. V zájmu větší jasnosti se doporučuje, aby konkrétní účely pro zpracování a předávání údajů byly uvedeny v samotné mezinárodní dohodě.
19. Aby se předešlo riziku „rozšíření o neplánované funkce“, měly by takové dohody rovněž upřesňovat, že předávané údaje lze používat výhradně pro účely výslovně uvedené v dohodě, s výjimkou případů stanovených v bodě níže.
20. Pokud obě smluvní strany mezinárodní dohody chtějí umožnit přijímajícímu veřejnému subjektu jiné slučitelné využití předávaných osobních údajů, je další použití přijímajícím veřejným subjektem povoleno pouze za předpokladu, že je slučitelné s původním použitím a je předem oznámeno předávajícímu veřejnému subjektu, který může z konkrétních důvodů vznést námitku.

2.3.2 Zásady přesnosti a minimalizace údajů

21. Mezinárodní dohoda musí upřesňovat, že předávané a dále zpracovávané údaje musí být přiměřené, relevantní a omezené na to, co je nezbytné v souvislosti s účely, pro které jsou předávány a dále zpracovávány.
22. V praxi je tato zásada minimalizace údajů důležitá z toho důvodu, že zamezuje předávání osobních údajů v případě, že jsou nepřiměřené nebo příliš obsáhlé.
23. Kromě toho by údaje měly být přesné a aktuální z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány. Mezinárodní dohoda musí tudíž stanovit, že předávající strana zajistí, aby osobní údaje předávané podle této dohody byly přesné a v příslušném případě i aktuální. Dohoda by navíc měla stanovit, že dozvíd-li se jedna ze stran, že jsou předávány nebo zpracovávány nepřesné nebo neaktuální údaje, musí bezodkladně uvědomit druhou stranu. Dohoda by měla rovněž zajistit, aby v případech, kdy je potvrzeno, že předávané nebo zpracovávané údaje jsou nepřesné, učinila každá strana zpracovávající údaje veškeré přiměřené kroky k opravě nebo výmazu informací.

2.3.3 Zásada omezení uložení

24. Strany musí zajistit, aby mezinárodní dohoda obsahovala doložku o uchovávání údajů. Tato doložka by měla zejména upřesňovat, že osobní údaje se neuchovávají neomezeně, ale uchovávají se ve formě,

kteřá umožňuje identifikaci subjektů údajů pouze po dobu nezbytnou pro účely, pro které jsou předávány a následně zpracovávány. To může zahrnovat jejich uložení po dobu nezbytně nutnou pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého nebo historického výzkumu nebo pro statistické účely za předpokladu, že jsou zavedena vhodná technická a organizační opatření k ochraně práv a svobod subjektů údajů, jako jsou například další technická opatření (např. bezpečnostní opatření, pseudonymizace) a omezení přístupu. Pokud maximální doba uchování není již stanovena ve vnitrostátních právních předpisech nebo ve vnitřních pravidlech / regulačním rámci mezinárodní organizace, měla by být maximální doba uchování stanovena v textu dohody.

2.3.4 Bezpečnost a důvěrnost údajů

25. Strany by se měly zavázat k zajištění bezpečnosti a důvěrnosti zpracování osobních údajů a předávání, která provádějí.
Strany by se zejména měly zavázat, že přijmou vhodná technická a organizační opatření na ochranu osobních údajů před náhodným nebo nezákonným přístupem, zničením, ztrátou, pozměněním nebo neoprávněným zveřejněním. Mezi tato opatření může patřit například šifrování, včetně přenosu, pseudonymizace, označení informací jako osobních údajů předávaných z EHP, vymezení osob, které mají přístup k osobním údajům, zajištění bezpečného uchování osobních údajů nebo provádění politik, jejichž cílem je zajistit bezpečné a důvěrné uchování osobních údajů.
Úroveň zabezpečení by měla brát v úvahu rizika, stav techniky a související náklady.
26. Mezinárodní dohoda může dále upřesnit, že pokud se jedna ze stran dozví o porušení ochrany osobních údajů, bude o tom co nejdříve informovat druhou stranu (strany) a použije přiměřené a vhodné prostředky k nápravě porušení ochrany osobních údajů a minimalizaci potenciálních nepříznivých účinků, mimo jiné i tím, že bez zbytečného prodlení sdělí porušení ochrany osobních údajů subjektu údajů, pokud je pravděpodobné, že toto porušení ochrany osobních údajů bude mít za následek vysoké riziko pro práva a svobody fyzické osoby. Doporučuje se, aby harmonogram oznámení o porušení ochrany osobních údajů, jakož i postupy pro oznámení určené subjektu údajů byly definovány v mezinárodní dohodě.

2.4 Práva subjektů údajů

27. Mezinárodní dohoda musí zajistit vymahatelná a účinná práva subjektů údajů stanovená v čl. 46 odst. 1 a 108. bodě odůvodnění GDPR.
28. V dohodě by měla být uvedena práva, která subjekty údajů požívají, včetně konkrétních závazků stran taková práva zajistit. Aby byla mezinárodní dohoda účinná, musí stanovit mechanismy, které zajišťují jejich uplatňování v praxi. Kromě toho musí být jakékoli porušení práv subjektů údajů spojeno s vhodnou nápravou.

2.4.1 Právo na transparentnost

29. Strany musí zajistit, aby mezinárodní dohoda obsahovala jasné znění popisující povinnosti stran zachovávat transparentnost.
30. Tyto povinnosti by na jedné straně měly zahrnovat obecné informační oznámení přinejmenším s informacemi o tom, jak a proč mohou veřejné subjekty zpracovávat a předávat osobní údaje, příslušný nástroj používaný k předávání, subjekty, kterým mohou být tyto údaje předávány, práva dostupná subjektům údajů a příslušná omezení, dostupné mechanismy právní ochrany a kontaktní údaje pro předložení sporu nebo podání stížnosti.

31. Je však důležité připomenout, že předávajícímu veřejnému subjektu obecné informační oznámení na internetových stránkách dotčeného veřejného subjektu stačit nebude. Jednotlivé informace pro subjekty údajů by měl poskytovat předávající veřejný subjekt v souladu s požadavky na oznámení uvedené v článcích 13 a 14 GDPR¹⁹.

Mezinárodní dohoda může stanovit i některé výjimky z těchto jednotlivých informací. Tyto výjimky jsou omezené a měly by být v souladu s výjimkami stanovenými v čl. 14 odst. 5 GDPR, např. pokud subjekt údajů informace již má nebo pokud se poskytnutí takových informací ukáže jako nemožné nebo pokud by bylo spojeno s neúměrným úsilím.

32. Strany se musí zavázat, že na požádání zpřístupní mezinárodní dohodu subjektům údajů a zveřejní mezinárodní dohodu nebo příslušná ustanovení o vhodných zárukách na svých internetových stránkách. V rozsahu nezbytném k ochraně citlivých nebo jiných důvěrných informací může být text mezinárodní dohody upraven před sdílením kopie nebo jejím zveřejněním. Je-li nezbytné, aby subjekt údajů porozuměl obsahu mezinárodní dohody, musí strany poskytnout její smysluplné shrnutí.

2.4.2 Právo na přístup, opravu, výmaz, omezení zpracování a vznesení námítky

33. Mezinárodní dohoda by měla zaručit právo subjektu údajů na získání informací o všech osobních údajích, které se ho týkají a které jsou zpracovávány, a přístup k nim, právo na opravu, výmaz a omezení zpracování a případně právo vznést námitku proti zpracování údajů z důvodů týkajících se jeho konkrétní situace.
34. Pokud jde o právo na přístup, měla by mezinárodní dohoda upřesnit, že fyzické osoby mají právo vůči přijímajícímu veřejnému subjektu získat potvrzení, zda jsou osobní údaje, které se jich týkají, zpracovávány, a pokud tomu tak je, že mají přístup k těmto údajům, jakož i ke konkrétním informacím týkajícím se zpracování, včetně účelu zpracování, kategorií dotčených osobních údajů, příjemců, jimž jsou osobní údaje sdělovány, předpokládané doby uchovávání a možností právní ochrany.
35. Dohoda by měla dále upřesnit, kdy lze tato práva zrušit, měla by uvádět možnosti, jak mohou subjekty údajů tato práva uplatňovat u obou stran i jak strany na takové žádosti odpoví. Například pokud jde o vymazání, měla by mezinárodní dohoda uvést, že údaje mají být smazány, pokud jsou informace zpracovávány nezákonně nebo již nejsou nutné pro účely zpracování. Kromě toho by mezinárodní dohoda měla stanovovat, že strany odpoví na žádosti subjektů údajů přiměřeně a včas. Mezinárodní dohoda by mohla též uvádět, že strany mohou podniknout vhodné kroky, např. účtovat přiměřené poplatky k pokrytí správních nákladů, pokud jsou žádosti podané subjektem údajů zjevně nedůvodné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují.
36. Mezinárodní dohoda by měla též stanovit povinnost předávajícího veřejného subjektu poskytnout subjektu údajů po předání jeho osobních údajů bezodkladně stanovením vhodné lhůty (např. jeden měsíc) informace o opatření přijatém na jeho žádost v souladu s právy, která stanoví mezinárodní dohoda. A konečně, pokud strany nepřijmou v souvislosti s žádostí subjektu údajů žádné opatření, měly by být subjektu údajů bezodkladně stanovením vhodné lhůty (např. do jednoho měsíce od přijetí žádosti) poskytnuty informace o důvodech nepřijetí opatření a o možnosti podat stížnost a domáhat se soudní ochrany.
37. Mezinárodní dohoda může stanovit i výjimky z těchto práv. Mohly by být stanoveny například výjimky z práva na přístup a výmaz, jako jsou výjimky podle čl. 15 odst. 4 a čl. 17 odst. 3 GDPR. Podobně lze předpokládat výjimky z individuálních práv, jsou-li osobní údaje zpracovávány pro účely vědeckého nebo historického výzkumu, statistické účely nebo pro účely archivace, pokud by tato práva

¹⁹ Viz Pokyny EDPB k transparentnosti podle nařízení 2016/679, WP 260 rev.01, s. 13 až 22.

pravděpodobně znemožnila nebo vážně narušila dosažení těchto konkrétních účelů, a za předpokladu, že budou zavedeny vhodné záruky (např. technická a organizační opatření, včetně pseudonymizace). A konečně dohoda může stanovit, že strany mohou odmítnout jednat na základě zjevně neopodstatněné nebo nepřiměřené žádosti.

2.4.3 Automatizované individuální rozhodování

38. Pokud to má význam pro danou dohodu, měly by mezinárodní dohody jako obecnou zásadu obsahovat doložku stanovující, že přijímající veřejný subjekt nepřijme rozhodnutí založené pouze na automatizovaném individuálním rozhodování, včetně profilování, které bude mít právní účinky na dotčený subjekt údajů nebo tento subjekt údajů ovlivní podobným způsobem. Pokud účel převodu zahrnuje možnost přijímajícího veřejného subjektu přijímat rozhodnutí výhradně o automatizovaném zpracování ve smyslu článku 22 GDPR, mělo by k tomu docházet pouze za určitých podmínek stanovených v mezinárodní dohodě, jako je potřeba získat výslovný souhlas subjektu údajů. Není-li rozhodnutí v souladu s takovými podmínkami, měl by mít subjekt údajů právo, aby se na něj nevtahovalo. Pokud to umožňuje automatické individuální rozhodování, měla by mezinárodní dohoda v každém případě stanovit nezbytné záruky, včetně práva být informován o konkrétních důvodech, na nichž je rozhodnutí založeno, a o související logice, práva opravit nepřesné nebo neúplné informace, práva napadnout rozhodnutí a práva na lidský zásah.

2.4.4 Právo na právní ochranu

39. Zaručená práva subjektů údajů musí být vymahatelná a účinná. Subjekt údajů musí mít přístup k právní ochraně. Různé příklady způsobů, jak nabídnout mechanismy právní ochrany, jsou uvedeny níže v oddílech 2.7 a 3.

2.4.5 Omezení práv subjektů údajů

40. Mezinárodní dohoda může stanovit i omezení práv subjektů údajů. Tato omezení by měla být v souladu s omezeními uvedenými v článku 23 GDPR. Takové omezení musí představovat nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s cílem zajistit důležité cíle veřejného zájmu ve shodě s cíli uvedenými v čl. 23 odst. 1 GDPR a zahrnujícími národní bezpečnost, obranu nebo prevenci, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů. Musí být stanoveno zákonem nebo v případě mezinárodních organizací použitelnými vnitřními pravidly / regulačním rámcem a musí zůstat v platnosti pouze po dobu trvání důvodu omezení.

2.5 Omezení dalšího předávání a sdílení údajů (včetně zpřístupnění a vládního přístupu)

41. Další předávání přijímajícím veřejným subjektem nebo mezinárodní organizací příjemcům, kteří nejsou vázáni dohodou, by měla mezinárodní dohoda zpravidla konkrétně vyloučit. V závislosti na předmětu a daných konkrétních okolnostech mohou strany dospět k názoru, že povolení dalšího předávání je nezbytné. V takovém případě by mezinárodní dohoda měla za podmínky, že je dodržena zásada omezení účelu²⁰, stanovit, že k takovému dalšímu předávání může docházet pouze tehdy, pokud předávající veřejný subjekt udělil své předchozí a výslovné povolení a přijímající třetí strany se zavazují dodržovat stejné zásady a záruky ochrany údajů obsažené v mezinárodní dohodě. To by mělo zahrnovat závazek poskytnout subjektům údajů stejná práva a záruky týkající se ochrany údajů, jaké

---

²⁰ Viz výše bod 2.3.1.

stanoví mezinárodní dohoda, aby bylo zajištěno, že úroveň ochrany nebude snížena, pokud budou údaje předány dále.

42. Na sdílení osobních údajů v téže zemi by se zpravidla měly vztahovat stejné záruky jako u dalšího předávání, tj. mezinárodní dohoda toto další sdílení vylučuje a výjimky by obecně měly být povoleny, pouze pokud předávající veřejný subjekt udělil své předchozí a výslovné povolení a přijímající třetí strany se zavazují dodržovat stejné zásady a záruky ochrany údajů, jaké jsou začleněny v mezinárodní dohodě.
43. Doporučuje se, aby před podáním žádosti o výslovné povolení od předávajícího veřejného subjektu přijímající veřejný subjekt nebo mezinárodní organizace poskytly dostatečné informace o druhu osobních údajů, které hodlají předat/sdílet, o důvodech a účelech, na jejichž základě a pro které považují za nezbytné předat/sdílet osobní údaje, jakož i v případě dalšího předávání, informace o zemích nebo mezinárodních organizacích, kterým mají v úmyslu osobní údaje dále předávat, aby bylo možné posoudit právní předpisy třetí země, nebo v případě mezinárodních organizací, platná vnitřní pravidla / regulační rámec.
44. V případech, kdy je nutné povolit sdílení osobních údajů s třetí stranou v téže zemi přijímajícího veřejného subjektu nebo jiné mezinárodní organizace, by sdílení mohlo být povoleno za zvláštních okolností buď s předchozím a výslovným souhlasem předávajícího veřejného subjektu, nebo pod podmínkou, že přijímající třetí strana přijme závazný závazek dodržovat zásady a záruky obsažené v mezinárodní dohodě.
45. Kromě toho by mezinárodní dohoda mohla upřesnit výjimečné okolnosti, za kterých by mohlo probíhat další sdílení bez předchozího povolení nebo výše uvedených závazků v souladu s výjimkami uvedenými v článku 49 GDPR, například když by toto konkrétní sdílení bylo nezbytné k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů či jiných osob nebo nezbytné pro stanovení, výkon či obranu právních nároků. Takové výjimečné okolnosti by mohly také nastat, pokud další sdílení vyžaduje právo přijímající strany, jak je nezbytné pro přímo související vyšetřování / soudní řízení.
46. V případech uvedených v odstavci výše by mezinárodní dohoda měla jasně stanovit konkrétní a výjimečné okolnosti, za kterých je takové sdílení údajů povoleno. Přijímající veřejný subjekt nebo mezinárodní organizace by rovněž měly být povinny informovat před sdílením předávající veřejný subjekt a zahrnout informace o sdílených údajích, přijímající třetí straně a právním základu pro sdílení. Předávající veřejný subjekt by měl zase uchovat záznam o takových oznámeních přijímajícího veřejného subjektu nebo mezinárodní organizace a na žádost poskytnout tyto informace svému dozorovému úřadu. Pokud poskytnutí takového oznámení před sdílením bude mít dopad na povinnosti mlčenlivosti stanovené zákonem, např. za účelem zachování důvěrnosti vyšetřování, měly by být konkrétní informace poskytnuty co nejdříve po sdílení. V takovém případě by měly být předávajícímu subjektu v pravidelných intervalech poskytovány obecné informace o typu žádostí obdržných během stanovené doby, včetně informací o kategoriích požadovaných údajů, o žádajícím subjektu a právním základu pro zpřístupnění.
47. Ve všech výše uvedených scénářích by mezinárodní dohoda měla umožnit jen takové zpřístupnění osobních údajů jiným orgánům veřejné moci ve třetí zemi přijímajícího veřejného subjektu, které nepřekračuje rámec toho, co je v demokratické společnosti nezbytné a přiměřené k zajištění důležitých cílů veřejného zájmu v souladu s cíli uvedenými v čl. 23 odst. 1 GDPR a v souladu s judikaturou SDEU. Za účelem posouzení možného přístupu orgánů veřejné moci ve třetích zemích pro účely dohledu by měl předávající orgán veřejné moci zohlednit prvky uvedené ve čtyřech evropských základních

zárukách²¹. Mezi ně patří dostupnost účinné nápravy pro subjekty údajů ve třetí zemi přijímajícího veřejného subjektu, pokud přístup k jejich osobním údajům mají orgány veřejné moci²². V případě předávání mezinárodními organizacím musí být každý takový přístup v souladu s mezinárodním právem a zejména bez dopadu na výsady a imunity mezinárodní organizace.

48. V závislosti na daném případě může být přínosné požadovat začlenění přílohy mezinárodní dohody, v níž by byly vyjmenovány právní předpisy upravující další sdílení s jinými veřejnými subjekty, a to i pro účely dohledu v cílové zemi. Jakékoli změny této přílohy by měly být ve stanovené lhůtě oznámeny předávající straně.

2.6 Citlivé údaje

49. Pokud mezinárodní dohoda stanoví předávání citlivých osobních údajů ve smyslu čl. 9 odst. 1 GDPR, měly by být začleněny další záruky řešící konkrétní rizika, které má přijímající veřejný subjekt nebo mezinárodní organizace provádět. Ty by mohly zahrnovat například taková omezení, jako je omezení přístupu, omezení účelů, pro které informace mohou být zpracovávány, omezení dalšího předávání apod., nebo konkrétní záruky, např. další bezpečnostní opatření vyžadující specializovanou odbornou přípravu pracovníků, kteří mají přístup k informacím.

2.7 Mechanismy právní ochrany

50. Aby byla zaručena vymahatelná a účinná práva subjektů údajů, musí mezinárodní dohoda stanovit systém, který subjektům údajů umožní využívat výhod mechanismů právní ochrany i po předání jejich údajů do země mimo EHP nebo mezinárodní organizaci. Tyto mechanismy právní ochrany musí poskytovat prostředek právní nápravy pro fyzické osoby, které jsou dotčeny nedodržením ustanovení zvoleného nástroje, a tedy možnost pro subjekty údajů, jejichž osobní údaje byly předány z EHP, podávat stížnosti týkající se takového nedodržení a dosáhnout vyřízení stížností. Subjektu údajů musí být zejména zajištěn účinný způsob podávání stížností k veřejným subjektům, které jsou stranami mezinárodní dohody, a (buď přímo, nebo po oslovení příslušné strany) v rámci mechanismu nezávislého dohledu. Kromě toho by v zásadě měla být k dispozici soudní ochrana.
51. Zprvce by se přijímající veřejný subjekt měl zavázat, že zavede mechanismus, který bude účinně a včas vyřizovat a řešit stížnosti podané subjekty údajů týkající se souladu se sjednanými zárukami ochrany údajů. Subjektům údajů by navíc měla být poskytnuta možnost získat účinnou správní nápravu před nezávislým orgánem dohledu, případně včetně nezávislého úřadu pro ochranu údajů²³.
52. Zadruhé by dohoda měla umožnit soudní ochranu včetně náhrady škody, hmotné i nehmotné, v důsledku nezákonného zpracování osobních údajů. Pokud není možné zajistit účinnou soudní ochranu, například z důvodu omezení ve vnitrostátním právu nebo zvláštního postavení přijímajícího veřejného subjektu, např. mezinárodních organizací, musí mezinárodní dohoda stanovit alternativní záruky. Ty musí subjektu údajů nabídnout záruky v zásadě rovnocenné zárukám požadovaným v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (Listina EU)²⁴.
53. V tomto případě by mezinárodní dohoda mohla vytvořit strukturu, která subjektu údajů umožní vymáhat svá práva mimosoudně, např. prostřednictvím kvazisoudních, závazných mechanismů, jako je

²¹ Viz doporučení EDPB 02/2020 týkající se evropských základních záruk pro sledovací opatření.

²² Viz doporučení EDPB 02/2020, záruka D, s. 13 a násl.

²³ Viz též oddíl 2.8 o mechanismu dohledu.

²⁴ SDEU, 16. července 2020, rozsudek ve věci C-311/18, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd. a Maximilian Schrems („Schrems II“), body 96, 186 a násl.

rozhodčí řízení nebo mechanismy alternativního řešení sporů, např. mediace, které by zaručily nezávislý přezkum a přijímající veřejný subjekt by zavázaly²⁵. Kromě toho by se veřejný subjekt, který předává osobní údaje, mohl zavázat k odpovědnosti za náhradu škody způsobené protiprávním zpracováním osobních údajů a doložené nezávislým přezkumem.

Výjimečně by dohoda mohla zavést další, stejně nezávislé a účinné mechanismy právní ochrany, například účinné mechanismy právní ochrany prováděné mezinárodními organizacemi.

54. U všech výše uvedených mechanismů právní ochrany by mezinárodní dohoda měla obsahovat povinnost stran vzájemně se informovat o výsledku řízení, zejména pokud je stížnost fyzické osoby zamítnuta nebo není vyřešena.
55. Mechanismus právní ochrany musí být kombinován s možností předávajícího veřejného subjektu pozastavit nebo ukončit předávání osobních údajů podle mezinárodní dohody, pokud se stranám nepodaří spor vyřešit smírně, dokud se nebude domnívat, že problém byl přijímajícím veřejným subjektem uspokojivě vyřešen. Takové pozastavení nebo ukončení, pokud bude provedeno, musí být doprovázeno závazkem přijímajícího veřejného subjektu vrátit nebo vymazat osobní údaje. Předávající veřejný subjekt musí pozastavení nebo ukončení oznámit příslušnému vnitrostátnímu dozorovému úřadu.

---

²⁵ SDEU, 6. října 2015, rozsudek ve věci C-362/14, Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner („Schrems“), body 41 a 95; ESD, 16. července 2020, rozsudek ve věci C-311/18, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd. a Maximilian Schrems („Schrems II“), body 186, 187, 189, 195 a násl.

2.8 Mechanismy dohledu

56. Aby bylo zajištěno, že jsou všechny závazky vytvořené na základě mezinárodní dohody splněny, musí mezinárodní dohoda stanovit nezávislý dohled sledující řádné uplatňování dohody a zásahy do práv v ní stanovených.
57. Zaprvé by dohoda měla stanovit vnitřní dohled zajišťující její dodržování. Každá strana dohody by měla provádět pravidelné vnitřní kontroly zavedených postupů a účinného uplatňování záruk stanovených v dohodě. Pravidelné vnitřní kontroly by rovněž měly ověřovat jakékoli změny v právních předpisech, které by bránily straně (stranám) dodržovat zásady ochrany údajů a záruky obsažené v mezinárodní dohodě. Kromě toho by mohlo být stanoveno, že strana dohody může také o provedení takového přezkumu požádat jinou stranu dohody. Mezinárodní dohoda musí vyžadovat, aby strany musely reagovat na dotazy druhé strany týkající se účinného provádění záruk v dohodě. Každá strana provádějící přezkum by měla sdělit výsledky kontrol druhé straně (stranám) dohody. V ideálním případě by taková sdělení měla být předávána také mechanismu nezávislého dohledu, kterým se dohoda řídí.
58. Kromě toho musí mezinárodní dohoda zahrnovat povinnost, že strana neprodleně informuje druhou stranu, pokud není z jakéhokoli důvodu schopna účinně provádět záruky v dohodě. V tomto případě musí mezinárodní dohoda počítat s možností, že předávající veřejný subjekt pozastaví nebo ukončí předávání osobních údajů podle mezinárodní dohody přijímajícímu veřejnému subjektu, dokud přijímající veřejný subjekt neoznámí předávajícímu veřejnému subjektu, že je opět schopen jednat v souladu se zárukami. Předávající subjekt musí oznámit změnu situace, jakož i pozastavení předávání nebo ukončení dohody příslušnému vnitrostátnímu dozorovému úřadu.
59. Zadruhé, dohoda musí stanovit nezávislý dohled, jehož úkolem je zajistit, aby strany dodržovaly ustanovení uvedená v dohodě. To vyplývá přímo z Listiny EU²⁶ a Evropské úmluvy o lidských právech (EÚLP)²⁷ v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (ESPL) a za podmínek stanovených primárním právem²⁸ i odpovídající judikaturou.
60. Od roku 2015²⁹ SDEU zopakoval nutnost nezávislé právní ochrany a mechanismu dohledu³⁰. Stejně tak ESLP ve svých rozhodnutích často zdůrazňoval, že jakýkoli zásah do práva na respektování soukromého

---

²⁶ Články 7, 8 a 47 Listiny EU.

²⁷ Článek 8 EÚLP.

²⁸ Článek 6 Lisabonské smlouvy.

„1. Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež má stejnou právní sílu jako Smlouvy. Listina nijak nerozšiřuje pravomoci Unie vymezené ve Smlouvách.

Práva, svobody a zásady obsažené v Listině se vykládají v souladu s obecnými ustanoveními v hlavě VII Listiny, jimiž se řídí její výklad a použití, a s náležitým přihlédnutím k vysvětlením zmíněným v Listině, jež uvádějí zdroje těchto ustanovení.

2. Unie přistoupí k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Přistoupení k této úmluvě se nedotkne pravomocí Unie vymezených Smlouvami.

3. Základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, tvoří obecné zásady práva Unie.“

²⁹ SDEU, 6. října 2015, rozsudek ve věci C-362/14, Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner („Schrems“), body 41 a 95.

³⁰ SDEU, 27. července 2017, posudek 1/15 týkající se dohody zamýšlené mezi Evropskou unií a Kanadou o předávání údajů jmenné evidence cestujících v letecké dopravě, 26. července 2017, bod 228 a násl.; SDEU, 30. dubna 2019, posudek 1/17 týkající se Komplexní hospodářské a obchodní dohody mezi Kanadou a Evropskou unií, bod 190 a násl.

života zakotveného v článku 8 EÚLP musí podléhat účinnému, nezávislému a nestrannému systému dohledu³¹.

61. Dohoda by se mohla například dovolávat dohledu ze strany příslušného dozorového úřadu, pokud takový v zemi veřejného subjektu přijímajícího osobní údaje z EHP působí, i když GDPR nestanoví, že příslušným dozorovým úřadem musí být externí orgán dohledu. Dohoda by navíc mohla zahrnovat dobrovolný závazek přijímající strany spolupracovat s dozorovými úřady EHP.
62. Neexistuje-li dozorový úřad konkrétně pověřený dohledem nad právními předpisy o ochraně údajů ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci, musí být potřeba nezávislého, účinného a nestranného mechanismu dohledu splněna jinými prostředky. Typ zavedeného nezávislého mechanismu dohledu může záviset na konkrétním případě.
63. Dohoda by například mohla odkazovat na stávající dozorové subjekty ve třetí zemi jiné než dozorový úřad v oblasti ochrany údajů. Kromě toho, pokud nelze zajistit žádný externí nezávislý dohled ze strukturálního nebo institucionálního hlediska, např. kvůli výsadám a imunitám určitých mezinárodních organizací, mohl by být dohled zaručen prostřednictvím funkčně autonomních mechanismů. Tím musí být subjekt, který, i když není externí, vykonává své funkce nezávisle, tj. bez pokynů, s dostatečnými lidskými, technickými a finančními zdroji atd. Přijímající strana je vázána rozhodnutími orgánu dohledu.

2.9 Výpovědní doložka

64. Mezinárodní dohoda by měla předjímat, že veškeré osobní údaje předávané z EHP podle mezinárodní dohody před jejím účinným ukončením budou nadále zpracovávány v souladu s ustanoveními takové dohody.

---

³¹ ESPL, 6. září 1978, Klass v. Německo, body 55 a 56. Požadavek vyplývající z ESPL se vztahuje rovněž na jakýkoli zásah do článků 7 a 8 Listiny EU, neboť podle čl. 52 odst. 3 Listiny EU jsou význam a oblast působnosti těchto základních práv stejné jako v článku 8 EÚLP.

3 KONKRÉTNÍ INFORMACE O ČLÁNKU 46 NAŘÍZENÍ GDPR

3.1 Konkrétní informace o právně závazných a vymahatelných nástrojích – čl. 46 odst. 2 písm. a) GDPR

65. Podle čl. 46 odst. 2 písm. a) GDPR mohou veřejné subjekty v EHP opřít předávání údajů veřejným subjektům ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci o nástroje uzavřené mezi nimi bez předchozího povolení od dozorového úřadu. Tyto nástroje musí být právně závazné a vymahatelné. Proto mohou být podle tohoto ustanovení použity mezinárodní smlouvy, veřejnoprávní smlouvy nebo správní dohody s přímým účinkem.
66. Jakýkoli právně závazný a vymahatelný nástroj by měl zahrnovat základní soubor zásad ochrany údajů a práv subjektů údajů, jak to vyžaduje GDPR.
67. Strany jsou povinny zavázat se, že zavedou dostatečné záruky ochrany údajů pro předávání údajů. V důsledku toho by dohoda měla rovněž stanovit způsob, jakým přijímající veřejný subjekt bude uplatňovat základní soubor základních zásad ochrany údajů a práv subjektů údajů na všechny předávané osobní údaje, aby bylo zajištěno, že úroveň ochrany fyzických osob podle GDPR nebude narušena.
68. Pokud není možné zajistit účinnou soudní ochranu v právně závazných a vymahatelných nástrojích, a je proto nutné sjednat mechanismus alternativní právní ochrany, měly by veřejné subjekty v EHP před uzavřením těchto nástrojů konzultovat příslušný dozorový úřad.
69. I když forma nástroje není rozhodující, pokud je právně závazná a vymahatelná, EDPB se domnívá, že nejlepší možností by bylo začlenit podrobné doložky o ochraně údajů přímo do nástroje. Pokud však toto řešení není vzhledem ke konkrétním okolnostem proveditelné, EDPB důrazně doporučuje začlenit přímo do textu nástroje alespoň obecnou doložku stanovující zásady ochrany údajů a podrobnější ustanovení a záruky vložit do přílohy nástroje.

3.2 Konkrétní informace o správních ujednáních – čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR

70. GDPR ve svém čl. 46 odst. 3 písm. b) stanoví také alternativní nástroje ve formě správních ujednání, např. memorandum o porozumění, které poskytuje ochranu prostřednictvím závazků přijatých oběma stranami s cílem uvést v platnost jejich společné ujednání.
71. V tomto ohledu čl. 46 odst. 1 a 108. bod odůvodnění GDPR stanoví, že tato ujednání musí zajistit vymahatelná práva subjektů údajů a účinnou právní ochranu. Pokud jsou ve správních ujednáních, která nejsou právně závazná, stanoveny záruky, je třeba získat povolení od příslušného dozorového úřadu.
72. S ohledem na účel zpracování a povahu dostupných údajů by mělo být pečlivě posouzeno, zda se k zajištění záruk ve veřejném sektoru mají využít právně nezávazná správní ujednání. Pokud nejsou práva na ochranu osobních údajů a právní ochrana fyzických osob z EHP stanoveny vnitrostátním právem třetí země nebo vnitřními pravidly / regulačním rámcem mezinárodní organizace, mělo by být upřednostněno uzavření právně závazné dohody. Bez ohledu na typ přijatého nástroje musí být zavedená opatření účinná, aby zajistila náležité provádění, vymáhání a dohled.
73. Ve správních ujednáních je třeba přijmout konkrétní kroky k zajištění účinných individuálních práv, právní ochrany a dohledu. Aby byla zajištěna účinná a vymahatelná práva, měl by nezávazný nástroj zejména obsahovat záruky veřejného subjektu přijímajícího osobní údaje z EHP o tom, že individuální

práva jsou plně zajišťována jeho vnitrostátními právními předpisy a fyzické osoby v EHP je mohou vykonávat za stejných podmínek jako občané a rezidenti dotčené třetí země. Totéž platí, pokud fyzické osoby v EHP mají k dispozici správní a soudní ochranu ve vnitrostátním právním rámci přijímajícího veřejného subjektu. Podobně by mezinárodní organizace měly poskytovat záruky týkající se individuálních práv stanovených jejich vnitřními pravidly a dostupnými mechanismy právní ochrany.

74. Pokud tomu tak není, měla by být individuální práva zaručena konkrétními závazky stran v kombinaci s procesními mechanismy, které zajistí jejich účinnost a zajistí právní ochranu fyzické osoby. Tyto konkrétní závazky a procesní mechanismy musí v praxi umožňovat zajištění souladu s úrovní ochrany, která je v zásadě rovnocenná úrovni zaručené v EU nařízením GDPR. Takové procesní mechanismy mohou například zahrnovat závazky stran vzájemně se informovat o žádostech fyzických osob z EHP a včas řešit spory nebo nároky.
75. Kromě toho v případě, že takové spory nebo nároky nelze vyřešit smírně mezi samotnými stranami, je třeba zajistit nezávislou a účinnou právní ochranu fyzické osoby prostřednictvím alternativních mechanismů, například pomocí možnosti využít mechanismus alternativního řešení sporů, jako je rozhodčí řízení nebo mediace. Takový mechanismus alternativního řešení sporů musí být závazný³².
76. V závislosti na daném případě by měla být ve správní dohodě stanovena kombinace všech nebo některých z výše uvedených opatření, aby byla zajištěna účinná právní ochrana. Další opatření, která nejsou obsažena v těchto pokynech, mohou být rovněž přijatelná, pokud zajišťují nezávislou a účinnou právní ochranu.
77. Každé správní ujednání vypracované v souladu s čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR bude příslušným dozorovým úřadem přezkoumáváno případ od případu, případně bude následovat příslušný postup EDPB. Příslušný dozorový úřad bude při svém zkoumání vycházet z obecných doporučení stanovených v těchto pokynech, může však v závislosti na konkrétním případě požadovat i další záruky.

---

³² SDEU, 16. července 2020, rozsudek ve věci C-311/18, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd. a Maximilian Schrems („Schrems II“), body 189, 196 a násl.

4 PROCEDURÁLNÍ OTÁZKY

78. Správní ujednání stanovená podle čl. 46 odst. 3 písm. b) GDPR budou posouzena případ od případu z důvodu požadavků na povolení od příslušného dozorového úřadu, který v souladu s čl. 46 odst. 4 GDPR uplatňuje mechanismus jednotnosti podle čl. 64 odst. 2 GDPR. Při integraci mechanismů alternativní právní ochrany do závazných a vymahatelných nástrojů podle čl. 46 odst. 2 písm. a) GDPR doporučuje EDPB vyžádat si rovněž radu od příslušného dozorového úřadu. EDPB důrazně doporučuje konzultovat v rané fázi příslušný dozorový úřad.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů
předsedkyně

(Andrea Jelinek)